

JAN FELGER

UČITEL INVESTOREM

JAK JSEM ZAČAL OBCHODOVAT
NA AKCIOVÝCH TRZÍCH

- JAK TO ZAČALO
- MOJE INVESTOVÁNÍ
- DALŠÍ ZKUŠENOSTI

Úvod	3
Varování	3
Jak to začalo	4
Privatizace	4
Druhý pokus.....	5
První návštěva makléře	5
Odpovědi na dotazy	5
Investiční dotazník	6
Investiční strategie.....	6
Komisionářská smlouva	7
Převod finančních prostředků	8
Moje investování	9
Jak jsem začal investovat	9
Jak jsem se vyvinul (jako investor)	10
Jak investuji dnes	11
Webové stránky makléře	12
Momentka portfolia aneb den na burze	13
Další zkušenosti	14
Kapitálové investice	14
Proč právě akcie.....	14
Binární opce.....	15
IPO Alibaba Group	16
Závěr.....	18

Úvod

Děkuji vám, že jste si stáhli tento e-book a věřím, že informace, které v něm naleznete, vám pomohou při odpovědi na otázku vskutku hamletovskou:

BÝT ČI NEBÝT INVESTOREM?

Jedním z tradičních názorů je, že investování do akcií není pro každého. Chce to čas, ekonomické znalosti, značný kapitál. Určitě nic pro učitele. Navzdory tomuto obecnému mínění jsem se do toho před několika lety pustil a výsledek mne v mnoha směrech překvapil.

Poslední tři roky obchoduji s akciemi na kapitálových trzích. Tato léta považuji za jakousi ZŠ investora, která mne naučila vyhýbat se nejzákladnějším investičním chybám. Byla to ryze praktická škola, plná ztrát, chyb a omylů; její průběh i závěry naleznete zde a v navazujícím e-booku **Investor začátečník**. To vám umožní stejným chybám se při svém investování vyhnout.

Investování do akcií považuji za jeden z nejlepších způsobů, jak naložit s volnými finančními prostředky. Jde o způsob, kterým lze relativně snadno získat zajímavý vedlejší pasivní příjem. V dnešní době, kdy úrokové sazby jsou v podstatě na nule a kdy tedy hodnota volně ležících peněz trvale klesá, se jedná o jednu z možností, kterými můžete svoje finanční prostředky naopak zhodnotit.

V našich zemích bohužel tato možnost není příliš využívána. Tento e-book si proto klade za cíl seznámit běžného laika se základními pojmy akciových trhů. Dozvíte se, proč a jak začít investovat, jaké jsou výhody a rizika obchodování na burze a jak se jim vyhnout.

Když už nějaké peníze vyděláte, nechte je, ať pracují pro vás.

Staňte se spolumajiteli společností jako je Coca-Cola, Microsoft či třeba Ferrari a podílejte se na jejich zisku!

Přeji Vám spoustu úspěšných investic.

hatamoto@post.cz
www.yohama.cz

© Jan Felger

V Praze dne 17. 12. 2015

Varování

Ač jsem se snažil, aby celý tento text vyzněl v zásadě pozitivně, přece jenom si předem neodpustím malé varování. Investování na kapitálovém trhu patří mezi rizikové finanční instrumenty. Autor tohoto textu nenese žádnou odpovědnost za jakoukoli změnu vaší finanční situace (kladnou či zápornou) způsobenou obchodováním na burze.

Uvedené varování nemění nic na tom, že při dodržování několika jednoduchých pravidel je investování na kapitálovém trhu zajímavou alternativou k běžným bankovním instrumentům. Dokonce si troufnu tvrdit, že po přečtení navazujícího e-booku **Investor začátečník** pro vás přestane být obyčejné spoření zajímavé.

První okamžik, kdy jsem ve svém životě výrazněji zaregistroval pojem **akcie**, byl film **Wall Street**. Ten se u nás promítal ještě v dobách hluboké totality. Ač z hlediska budoucího investora nevyznívá příliš pozitivně a komunisti ho pustili do kin nepochybně právě jako kritiku kapitalistického režimu, kupodivu mne to nijak neodradilo.

Po revoluci v roce 1989 jsem periferně vnímal akcie jako jednu z možností, jak si přilepšit ke kantorskému platu. Pak přišla **privatizace** Václava Klause a **kupónová knížka**. Považoval jsem ji za začátek svého úspěšného **investování**. Ve svých snech už jsem se viděl milionářem.

Realita mne však zklamala. Většinou nastala některá ze tří možností:

1. zvolené tituly jsem nezískal vůbec
2. akcie ode mne byly vynuceně odkoupeny
3. přešly v neobchodovatelnou formu.

Jak jsem pochopil později, u bodů 2 a 3 zřejmě šlo o snahu jednotlivých podniků vytlačit z rozhodování drobné **akcionáře** mého typu. Ještě pár akcií v listinné podobě někde mám – jsou to takové pěkné bezcenné papírky (viz obrázek). Ale možná jenom postačí počkat pár let, a budou mít svůj význam pro sběratele 😊.

Tato zkušenost mne na dlouhou dobu odradila od dalších pokusů obchodovat na burze. Také veskrze neúspěšné pokusy lidí z mého okolí se zdály naznačovat, že tudy cesta k bohatství nevede.

Akcie – podíl na majetku nějaké obchodní společnosti.

Wall Street – ulice v New Yorku, na které je umístěna americká burza NYSE (New York Stock Exchange).

Privatizace – převod státního majetku do soukromého vlastnictví.

Kupónová knížka – obsahovala kupony dovolující investorovi získat podíl (akcie) na státem vlastněných společnostech, které byly občanům rozděleny během privatizace.

Investování – uložení financí takovým způsobem, že lze důvodně očekávat v budoucnu jejich zhodnocení.

Akcionář – majitel akcií. S držetím akcií jsou spojena některá práva, např. právo na výplatu dividendy.

Druhý pokus

V únoru 2013 jsem svoji investiční frustraci překonal a rozhodl se učinit ještě jeden pokus. Prvním důvodem byl sílící pocit, že jsem to tenkrát po revoluci vzdal moc snadno; druhým popudem byla utržená Achillova pata a s tím spojená rekonvalescence vyznačující se naprostým nedostatkem adrenalinu (pokud nepočítám každodenní injekce Clexane do břicha) ☺.

Začal jsem se o akcie více zajímat a číst názory některých investorů na internetu. Vyplynul mi z nich jednoduchý závěr: nakoupit silné, stabilní dividendové tituly, trvale je držet, pravidelně vybírat **dividendy** a tento zisk (v případě příznivých cen) použít k nákupu dalších akcií obdobného typu.

Akcie není možné nakupovat stejně jako rohlíky, musíte tak činit pomocí prostředníka. Tím je **makléř** – licencovaný obchodník, který má právo vstupovat na **burzu cenných papírů**. Jako naprostý začátečník, ještě k tomu se špatnými zkušenostmi, jsem si uvědomoval, že potřebuji **brokera**, který mi poskytne maximální možný servis, osobní přístup, který mne takříkajíc povede za ručičku labyrintem **kapitálových trhů**.

Makléře jsem měl vyhlédnutého již dávno. Kontaktoval jsem ho, ten mi doporučil seminář pro začátečníky, kterého jsem se zúčastnil ještě o berlích. Následně jsem makléře navštívil a sepsal jsem s ním smlouvu.

První návštěva makléře

Po předběžné telefonické domluvě jsem makléřskou společnost navštívil. Pominu-li úvodní seznamování s makléřem, který mi byl přidělen, bylo by možno návštěvu rozdělit do těchto fází:

1. odpovědi na moje připravené dotazy
2. vyplnění a vyhodnocení **investičního dotazníku**
3. doporučení **investiční strategie**
4. uzavření **komisionářské smlouvy**

Odpovědi na dotazy

Díky předběžnému průzkumu na internetu jsem nepřišel na schůzku „s čistou hlavou“, ale měl jsem připraveno několik dotazů, kterými jsem si chtěl ujasnit některé body, předem snížit **investiční riziko** a podobně; část otázek se vracela ke kuponové privatizaci, některé se týkaly dividend. Zpětně hodnoceno dnes vím, že některé z mých dotazů byly značně naivní; nicméně, na všechny jsem dostal uspokojivé odpovědi a při jakékoli nejasnosti dodnes (nenajdu-li odpověď jinde) neváhám kontaktovat makléře a ptát se.

Dividenda – podíl na zisku, který úspěšná společnost (obvykle pravidelně) rozděluje mezi své akcionáře.

Makléř (broker) – licencovaný obchodník s cennými papíry, který má právo obchodovat na burze.

Burza cenných papírů (kapitálový trh) – místo, kde se obchoduje s cennými papíry.

Investiční dotazník – zjišťuje profil investora. Důležitý je především postoj investora k riziku.

Investiční strategie – způsob, kterým investor nakupuje a prodává akcie.

Komisionářská smlouva – závazná písemná dohoda mezi investorem a makléřem. Definuje roli makléře jako prostředníka při nákupu cenných papírů.

Investiční riziko – možná finanční ztráta spojená s nepředvídaným pohybem kurzů akcií.

Později, během dalších let se mi (neakutní) dotazy ohledně investování nahromadily natolik, že jsem moji makléřskou společnost osobně navštívil ještě dvakrát.

Investiční dotazník

Investiční dotazník je nástroj, kterým se makléřská společnost snaží určit charakteristiku budoucího investora. Najdete zde například dotazy:

- Dáváte při investování přednost velikosti výnosu nebo jistotě?
- Jak hodnotíte své znalosti a zkušenosti v oblasti investování?
- Za jak dlouho budete své prostředky potřebovat?
- Jaká je výše vašeho majetku včetně likvidních aktiv, investic a nemovitostí?
- Jaké jdou vaše finanční závazky (půjčky, hypotéky)?

Investiční dotazníky jednotlivých makléřských společností a peněžních ústavů, poskytujících služby investorům se liší, často dost výrazně. Naleznete je na jejich webových stránkách.

Investiční dotazník zjišťuje cosi, co se obvykle nazývá **investiční profil**. Zahrnuje mimo jiné investiční záměry investora, jeho finanční možnosti, **investiční horizont**, znalosti a zkušenosti v oboru, a v neposlední řadě jeho vztah k riziku.

Na základě vyhodnocení dotazníku doporučí makléř budoucímu klientovi odpovídající investiční strategii.

V mém případě mi celkem nečekaně vyšlo, že finanční riziko akceptuji velmi snadno – jak se zdá, jsem povahou téměř **spekulant**. Díky tomuto faktu mi byla doporučena **růstová investiční strategie**. Ta se zaměřuje na nákup akcií s růstovým potenciálem v budoucnosti (např. technologie, farmacie...).

Investiční strategie

Investiční strategie je způsob, který investor používá při obchodování na burze. Investor může volit od konzervativní strategie, která se způsobem obchodování, zajištěním i výnosy blíží klasickým bankovním účtům, až po vysoce spekulativní (a tedy riskantní) strategii, která např. může využívat **finanční páku** (vlastně krátkodobá půjčka za účelem znásobení případného zisku). Se strategií úzce souvisí i frekvence obchodování: jsou krátkodobí investoři, kteří obchodují několik hodin denně, ale i tací, kteří akcie nakoupí a následně dlouhodobě (často i několik let) drží.

Investiční profil – charakteristika investora zahrnující jeho finanční možnosti, cíle a jeho vztah k riziku.

Investiční horizont – předpokládaná délka investování.

Spekulant – rizikový investor, obvykle s krátkým investičním horizontem, využívající především technickou analýzu a často obchodující pomocí finanční páky (krátkodobá půjčka od makléře).

Růstová investiční strategie – nákup akcií s vysokým růstovým potenciálem.

Finanční páka – využití krátkodobé půjčky od makléře za účelem znásobení případného zisku.

Můj makléř aktuálně nabízí 6 strategií (psáno ke konci roku 2015), a to:

1. Konzervativní
2. Hodnotová
3. Růstová
4. Dynamická
5. Komoditní/FX
6. Spekulativní

Jednotlivé strategie jsou seřazeny vzestupně dle rizika a zároveň sestupně dle délky investičního horizontu. Liší se v řadě parametrů – v obchodovaných cenných papírech, v investičním horizontu a době držení akcií, v rizikovosti, ve využití finanční páky a ve způsobu ochrany.

Jak již zmíněno, díky výsledkům investičního dotazníku mi byla doporučena růstová strategie. Ta se pokouší profitovat z rostoucích cen akcií a dalších instrumentů (především **akciových certifikátů**), které jsou obvykle drženy delší dobu (v řádu měsíců až let). Tato strategie nevyužívá pákový efekt a k ochraně využívá **diverzifikaci** a příkaz **stop-loss**.

Zisk z akcií držných déle, než půl roku, se před rokem 2014 nedanil; při kratší době držení činila daň 15 %. Snažil jsem se tedy prodávat nejméně po půl roce.

Dnes se situace změnila – byl schválen nový zákon. Ten určuje, že se daň neplatí v případě, že akcii držíte déle, než tři roky. To platí pro akcie nakoupené v roce 2014 a v dalších letech. 15 % sazba daně zůstala zachována.

Komisionářská smlouva

Ještě před podepsáním smlouvy jsem si se svým budoucím makléřem vyjasnil pozice. Vysvětlil jsem mu svůj status začátečníka, i to, že jako učitel rozhodně nebudu na telefonu k dispozici 24 hodin denně. Prý to nevadí: růstová strategie není časově příliš náročná a s výběrem akcií k nákupu mi poradí – mají na to ve firmě celou divizi.

Komisionářská smlouva obecně je smlouva o zastoupení či zprostředkování, která se používá při zprostředkování prodeje či služeb. V tomto případě podrobně popisuje okolnosti a pravidla, za kterých makléř vstupuje na burzu v zájmu klienta. Jednoduše řečeno, smlouva stanovuje podmínky, za jakých zákazník dává makléři pokyny na nákup a prodej cenných papírů.

Podepsání Komisionářské smlouvy¹ je předposlední nutný krok před samotným investováním.

Akciový certifikát – speciální typ cenných papírů. Mívá nastavené zvláštní parametry, např. určitý typ garance, kterými se může pro některé investory stát atraktivním.

Diverzifikace – rozložení rizika investice nákupem více titulů. Existují různé druhy diverzifikace – sektorová, geografická, časová, měnová.

Stop-loss – automatický pokyn, který prodá daný titul, pokud jeho kurz klesne pod určitou hranici.

¹ Příklad komisionářské smlouvy: www.cyrrus.cz/uploads/Dokumenty/Ceniky_a_navody/A_KS_01072012.pdf

Převod finančních prostředků

Zbývalo poslat peníze na můj účet u makléřské firmy podle údajů, které mi dali k dispozici. Díky internetovému bankovníctví trvá podobná transakce obvykle jen několik hodin.

Veškeré přípravné kroky byly učiněny – je čas začít investovat!

Moje investování

Jak jsem začal investovat

Dle doporučení makléře jsem nakoupil své první akcie a pomaloučku jsem se začal rozhlížet na kapitálovém trhu. Od té doby pravidelně investuji, nejprve na pražské a na německé burze, později hlavně na amerických trzích.

Pravdou je, že investování na základě doporučení makléře mělo na můj vkus poměrně rychlý charakter (obchodoval jsem i několikrát měsíčně), což byla změna proti původnímu záměru.

Jak to probíhalo prakticky: pokud jsem měl volné nějaké finance (např. jsem právě nějaký titul prodal), makléř mi zavolal a navrhnul mi, co za ně nakoupit. Z počátku jsem jeho doporučení bezvýhradně akceptoval. Pokyn k nákupu či prodeji se provádí telefonicky, je jištěn předem dohodnutým heslem a rodným číslem. Makléř si pokyny investora nahrává. (Asi jako obranu proti investorskému pořekadlu: pokud vydělám, je to moje zásluha, pokud prodělám, je to vina makléře 😊.)

Součástí pokynu bývá již zmíněný stop-loss – příkaz k automatickému prodeji, pokud hodnota akcie klesne pod zvolenou hodnotu (běžně např. o 10 %). Stop-loss není povinný, makléři jej ale vřele doporučují – je to jeden ze základních nástrojů chránících investora před větší ztrátou. Stop-loss patří k tzv. **intelligentním pokynům** (limitním příkazům), kterých je celá řada². Jedná se o příkaz k nákupu či k prodeji, který se provede v případě, že nastane určitá situace. Zmiňme další dva důležité limitní příkazy:

- **Buy limit** – nákup titulu, dosáhne-li hodnota akcie zvoleného limitu.
Příklad: tržní hodnota akcie firmy ČEZ je 537 Kč. Investorovi se akcie zdá za tuto cenu drahá. Zadá tedy příkaz Buy limit k nákupu 10 akcií ČEZu v případě, že kurz akcie klesne pod 450 Kč. Dobu platnosti příkazu nastaví na jeden měsíc. Pokud během této doby klesne kurz ČEZu pod 450 Kč za akcii, nákup bude realizován.
- **Sell limit** – prodej titulu, dosáhne-li hodnota akcie zvoleného limitu.
Příklad: tržní hodnota akcie firmy ČEZ je 537 Kč. Investor hodlá akcie prodat, ale za vyšší cenu. Zadá tedy příkaz Sell limit k prodeji 10 akcií ČEZu v případě, že kurz akcie stoupne nad 600 Kč za akcii. Dobu platnosti příkazu nastaví na jeden měsíc. Pokud během této doby stoupne kurz ČEZu nad 600 Kč za akcii, prodej bude realizován.

Výhodou limitního příkazu je jistá automatizace investičních operací. To má svůj význam například tehdy, když investor nemá možnost neustále sledovat vývoj trhu. Díky vhodně zvoleným stop-lossům a limitním příkazům má jistotu, že jeho nákup a prodej bude realizován podle předem nastavených parametrů. Tyto příkazy je také vhodné používat v případě vysoce **volatilních** akcií.

Intelligentní pokyn – příkaz, který umožňuje automatizovat obchodování na kapitálových trzích.

Volatilita – vertikální pohyb kurzu akcie (či jiného nástroje). Někteří autoři jej spojují s rizikem investice.

² daytrade.cz/intelligentni-pokyny

Jak jsem se vyvinul (jako investor)

Po nějakém čase jsem se na trhu začal trochu orientovat a díky tomu došlo v mém obchodování k určitým změnám. Získané zkušenosti, které v zásadě nebyly negativní, znamenaly snížené obavy. Na svůj účet u makléře jsem přesunul další finanční prostředky. Také v mojí investiční strategii se tyto zkušenosti projeví:

1. Výběr akcií

Makléř mi již nenabízel jedinou investici, ale posílal mi nabídku 10-20 titulů, které preferovalo jejich **analytické oddělení**. Z těch jsem si následně vybral ty, které mi byly sympatické a nakoupil je. Ač jsem se orientoval podle grafů akcií a některých dalších charakteristik (např. podle oboru), asi lze jen těžko tento postup nazývat plnohodnotnou **analýzou akcií**. Nicméně fakt, že uvedené akcie již předem patřily do skupiny titulů vybraných odborníky, byl uklidňující.

2. Spoření do akcií

Začal jsem na svůj účet u makléřské společnosti posílat každý měsíc fixní částku, podobně, jako když spoříte v bance. To mělo za důsledek, že se mi u makléře hromadily české peníze. Logicky: na německé burze se obchoduje v eurech, na americké burze v dolarech. Protože poplatek za převod z korun na jinou měnu je poměrně vysoký, vždy jsem několik měsíců čekal, dokud se na účtu nenahromadila dostatečně velká částka. Mezitím jsem tyto prostředky používal k investování na českém kapitálovém trhu (na pražské burze).

Vzhledem k tomu, že pro smysluplný nákup titulu bylo vždy třeba několik měsíců čekat, nakupoval jsem akcie jen jednou za čas. Rozložení nákupů v čase je další způsob, jak eliminovat riziko; je to obrana proti časovým výkyvům trhu. Pravidelné nakupování akcií je vlastně diverzifikace v čase.

3. Investování vlastní hlavou

Jak postupně rostly moje zkušenosti a znalosti, odvážil jsem se občas vydat pokyn, který byl v přímém rozporu s doporučením makléře. Ne vždy byl tento postup úspěšný, vybavuji si ale několik případů, kdy jsem na podobném „prohřešku“ vydělal. Navíc to byla výborná škola chování trhů – jednalo se například o relativně rizikový čínský trh či o akcie ČEZu, které mi v daný okamžik makléř silně nedoporučoval. Ukázalo mi to jednu velice podstatnou skutečnost, kterou dnes mám za prokázanou – fakt, že se profesionálové mohou ve svých odhadech budoucího chování akcií mýlit právě tak, jako amatérští investoři.

Analytické oddělení – skupina odborníků, kteří oceňují akcie a odhadují jejich budoucí vývoj.

Analýza akcií – odhadování hodnoty a budoucího vývoje kurzu akcie. Existují tři druhy analýz:

1. hodnotová (fundamentální) – hledá vnitřní hodnotu akcie
2. technická – vychází z grafu kurzu akcie
3. psychologická – snaží se odhadnout vývoj trhu na základě chování většiny investorů

V současné době – tedy skoro po třech letech investování – jsem dospěl do stadia, které předznamenává zásadní změny v mém investičním přístupu. Díky nabytým znalostem a zkušenostem zkrátka nastal čas změnit strategii. Důvody jsou následující:

1. Strategie, kterou jsem realizoval na základě doporučení makléře, nevedla k zisku. Výběr akcií společností, které mi nic neříkaly, ve spojení s automaticky zadávanými stop-lossy způsoboval častější prodej ve ztrátě, než prodej s výnosem. V jednom okamžiku, díky momentálnímu poklesu trhů (vlivem dočasného propadu Číny) začaly bouchat stop-lossy jeden za druhým a prodala se tak řada titulů, které bych jinak nadále držel. Moje celková ztráta se v jednom okamžiku pohybovala okolo 20 %.
2. Také mi vadilo relativně časté investování – podle mého soudu tak nebyl čas, aby se projevil trvalý růstový trend trhu či jednotlivých titulů. Cítil jsem se spíše jako spekulant, než jako investor. Postupně mi došlo, že časté investování je díky poplatkům výhodné spíše pro makléře, než pro mne. Ač mám osobnostně vysokou toleranci k riziku, moje zvyšující se znalosti o investování mne postupně přesvědčily, že je pro mne v tomto okamžiku jedinou správnou strategií investování s dlouhodobým horizontem.
3. Třetím negativním jevem byly vysoké poplatky za správu účtu. Vzhledem k tomu, že byly procentuální a já jsem začínal investovat s relativně malou částkou, ze začátku jsem si jich příliš nevšímal. Také do jisté míry odpovídaly službám – jako naprostý začátečník jsem vyžadoval značně osobní přístup, a chápal jsem, že toto samozřejmě není zadarmo. Avšak v okamžiku, kdy jsem svůj akciový kapitál zněkolikanásobil, poplatky se tím výrazně navýšily. Navíc jsem tou dobou změnil investiční strategii (viz níže), a to takovým způsobem, že jsem rady makléře již vlastně nepotřeboval. (Ve skutečnosti jsem naopak jeho dobře míněná doporučení, především ohledně stop-lossů, vytrvale odmítal.) Přišlo mi tedy, že daná částka již neodpovídá službám; makléř bohužel neměl jiný, levnější režim (např. online platformu), který by odpovídal mým aktuálním potřebám. Nakonec jsem si uvědomil, že existuje jediné rozumné řešení této situace – změna makléře.
4. Doba k tomu dozněla i z toho důvodu, že rady makléře dnes již hodnotím spíše negativně. Je to otázka vývoje: ze začátku jsem byl moc rád, že se mohu spolehnout na odbornou autoritu. V současnosti již nejen, že rady makléře nepotřebuji, ale zpětně hodnoceno vidím, že spíše redukovaly můj potenciální výnos (viz poznámka o stop-lossích výše). Ostatně, dle statistických údajů se rady odborníků prý téměř neliší od házení mincí³.

Byl bych nerad, aby předchozí text vyzněl vůči mému makléři výhradně negativně. Tak to není; umožnil mi realizovat poměrně bezbolestně moje první krůčky na kapitálových trzích a za to jsem mu vděčný. Podpora z jeho strany byla v mnoha směrech nadstandardní, stále si myslím, že je to výborná společnost. Každému začátečníkovi bych jej doporučil. V současnosti se prostě jenom míváme ohledně nabídky a poptávky: moji současnou investiční strategii nelze bezbolestně realizovat jeho prostřednictvím. To je jediný důvod, proč jeho služby bohužel nemohu nadále využívat.

³ Pavel Kohout: Investiční strategie pro třetí tisíciletí. Vydala Grada 2013 v Praze. ISBN 978-80-247-5064-4. Str. 169

Moje nová strategie je postavena na těchto principech:

1. pečlivý výběr akcií převážně technologických (vysoký růstový potenciál) a **Blue Chips**
2. zrušení stop-lossů (ty mají význam především při krátkodobém investování či u obchodování rizikových titulů)
3. dlouhodobé, de facto trvalé držení akcií (investiční horizont 10 a více let)⁴
4. časování trhu (nekupuji akcie v okamžiku, kdy jsou předražené)
5. princip pravidelného spoření do akcií jsem zachoval; v budoucnu dokonce hodlám převést finance z jiných oblastí
6. minimalizace poplatků (což v mém případě mimo jiné implikuje změnu makléře).

Webové stránky makléře

Jak se říká, kdo není na internetu, jako by nebyl. Také makléřská společnost, kterou využívám k investování na akciovém trhu, samozřejmě provozuje webové stránky. Ty mají svou veřejnou část, přístupnou komukoli. Zde najdete například informace:

- aktuální informace ovlivňující akciové trhy, komentáře, analýzy
- aktuální kurzy akcií obchodovaných na pražské burze včetně grafů
- kurzy vybraných **akciových indexů** včetně **Dow Jonesova**
- kurzovní lístky hlavních **měnových párů**
- kurzy vybraných **komodit**
- aktuální investiční doporučení
- pozvánky na semináře a webináře a mnoho jiného.

Jejich web ale také obsahuje tzv. VIP sekci pouze pro klienty, kteří jejich prostřednictvím obchodují (tedy ti, kteří s nimi mají uzavřenou komisionářskou smlouvu). V této sekci se zobrazuje aktuální stav mého portfolia – tj. akcie, které mám zakoupené a následující důležité informace o nich:

- ISIN/WNK – mezinárodní označení akciového titulu
- kurz – aktuální kurz akciového titulu v příslušné měně
- změna – aktuální denní změna kurzu akcie v příslušné měně a v procentech
- kusů – počet zakoupených kusů daného titulu
- majetek – celková aktuální hodnota daného titulu (počet akcií násobený aktuálním kurzem).

Blue Chips – spolehlivé dividendové akcie velkých amerických společností s vysokou tržní kapitalizací.

Akciový index – vlastně určitý průměr trhu, jeho části nebo sektoru.

Dow Jones index – nejznámější americký akciový index.

Měnové páry – vzájemně obchodovatelné měny, např. Kč/€, Kč/\$ apod.

Komodity – na burze obchodovatelné suroviny, např. zlato, ropa či pšenice.

⁴ Warren Buffet: „Můj nejoblíbenější investiční horizont je nekonečno.“

Na stránce se také zobrazuje aktuální stav mých volných finančních prostředků (tj. těch, které nejsou momentálně umístěny v akciích) a celkový stav mého účtu (součet všech položek). Po rozkliknutí každého titulu získám podrobnější informace o akcii. Významné jsou především tyto:

- datum otevření pozice – den, kdy byla akcie zakoupena
- nulový kurz – za jakou cenu by bylo akcii třeba prodat, abych netratil; tato cena je vždy vyšší než nákupní cena, jelikož je nutno započítat příslušné poplatky
- zisk/ztráta – celkový zisk/ztráta na akcii od okamžiku otevření pozice (nákupu akcie) v příslušné měně a v procentech.

Tímto způsobem – pouhým přihlášením do VIP sekce na webové stránce makléře – mohu každodenně kontrolovat aktuální stav svých investic. Díky uvedeným údajům okamžitě vidím, zda jsem u té které akcie v zisku nebo ve ztrátě a o kolik.

Uvedený výpis není dokonalý. Například mi neposkytuje nejdůležitější informaci – celkový zisk/ztrátu od určitého data resp. od začátku investování.

VIP sekce disponuje ještě jednou zajímavou možností. Dovoluje investorovi nastavit si tzv. hlásič, který mu prostřednictvím e-mailu nebo SMS automaticky pošle zprávu, pokud kurz dané akcie překročí nastavenou hodnotu. Je to tedy velmi podobné inteligentním pokynům s tím rozdílem, že v tomto případě se jedná o pouhou informaci – následně se neprovádí žádná akce (nákup či prodej).

Momentka portfolia aneb den na burze

Momentka trhu v praxi – stav mého portfolia ke dni 7. 9. 2014, tj. před nákupem akcií společnosti Alibaba (viz níže). Tabulka nezobrazuje všechny uvedené údaje, pouze ty nejdůležitější.

Burza	Titul	Nákupní cena	Zisk/ztráta	Datum nákupu
Česko (Kč)	Erste Bank	537,90 Kč	+5,90 %	20. 8. 2014
	Fortuna	126,50 Kč	-0,82 %	20. 8. 2014
	Pegas	575,00 Kč	+10,11 %	16. 9. 2013
Německo (€)	Total	48,13 €	+5,84 %	20. 8. 2014
	Daimler	67,88 €	+2,14 %	5. 5. 2014
	Pirelli	11,80 €	+2,52 %	22. 5. 2014

Hodnoty uvedené v předposledním sloupečku Zisk/ztráta uvádějí celkový zisk na akcii v procentech, tj. o kolik procent hodnota akcie vzrostla či poklesla od okamžiku nákupu titulu.

Jelikož jsem tehdy ještě měl finance rozděleny do jednotlivých titulů přibližně rovnoměrně, vychází zde celkový aktuální průměrný zisk k danému datu okolo 4 %. Největší radost mi několik let dělaly dámské vložky, totiž pardon, společnost Pegas, která je vyrábí ☺ – o pár měsíců později činil výnos tohoto titulu v okamžiku prodeje okolo 40 %.

Další zkušenosti

Kapitálové investice

Pokud porovnáme různé kapitálové investice z hlediska výnosu, platí toto:

1. peněžní trh
2. termínované vklady
3. státní dluhopisy
4. firemní dluhopisy
5. akcie (komodity, měnové páry)

V seznamu neuvádím některé exotičtější nástroje, jako jsou deriváty, investiční certifikáty či opce.

Nástroje jsou seřazeny podle výnosu (a tedy i rizika) vzestupně; peněžní trh tedy přináší nejnižší možný zisk, zatímco akcie nejvyšší. První tři nástroje navíc nepřekonají inflaci.

Běžně se uvádí, že čím vyšší je potenciální výnos, tím větší je i riziko. Toto varování a některá další⁵ potkáte na webu každého druhého makléře. Dnes už si to tak docela nemyslím – hlavně na základě studia jsem dospěl k názoru, že při určitém přístupu (pokud si zvolíte a důsledně dodržujete určitou investiční strategii) je možno riziko investování do akcií snížit na minimum. Pokusím se vás o tom přesvědčit v navazujícím e-booku **Investor začátečník**.

Proč právě akcie

Možná se ptáte, proč se zajímám výhradně o akcie, proč neuvažuji o jiných možnostech zhodnocení financí.

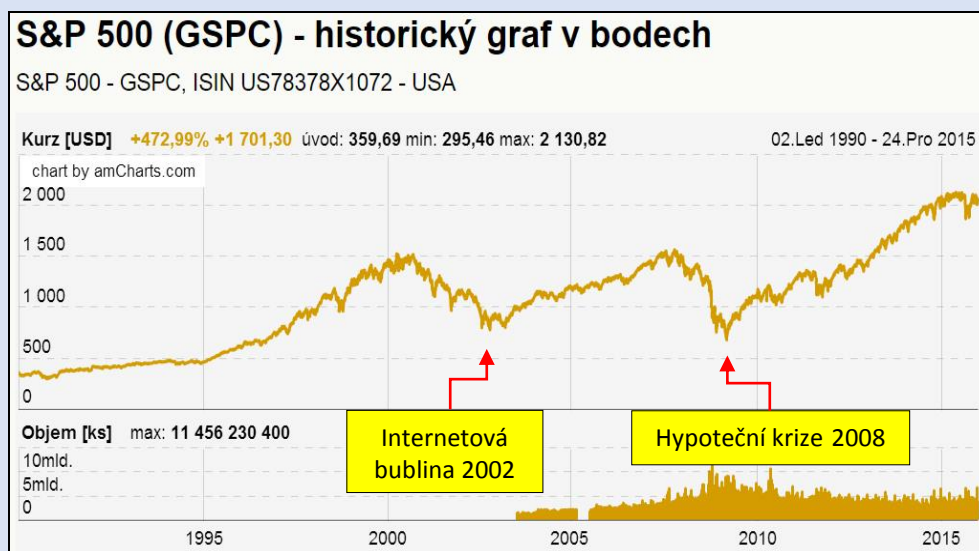
Mám k tomu několik důvodů:

1. jedná se o finanční instrument, jehož ziskový potenciál je největší
2. laik snáze odhadne budoucí vývoj akcie než např. vývoj komodit či měnových párů, zvláště pokud se jedná o společnosti z jeho oboru
3. investování do akcií (v mém pojetí) je ve srovnání s některými jinými možnostmi relativně jednoduché a časově nenáročné
4. akcie jsou nejčastěji obchodovaným cenným papírem, z čehož plyne jejich vysoká likvidita
5. indexy hlavních akciových trhů jsou z dlouhodobého hlediska rostoucí
6. aktuální hodnota (kurz) akcie citlivě reaguje na celou řadu ukazatelů
7. V případě dlouhodobého investování (držíte-li akcie déle než 3 roky) nemusíte řešit daně.

Akciový index S&P 500⁶ je koš 500 vybraných amerických akcií velkých společností s velkou tržní kapitalizací z různých sektorů, který pokrývá 75 % amerických akcií ve vedoucích sektorech. Na jeho grafu jsou dobře vidět poslední dva zmíněné body – setrvalý růst trhu a reakce trhu na dvě nedávné finanční krize – splasknutí internetové bubliny v roce 2002 a americká hypoteční krize v roce 2008.

⁵ Minulé výnosy nejsou zárukou výnosů budoucích. Akcie jsou rizikové investiční nástroje a investor může přijít i o celý svůj vklad.

⁶ Zdroj grafu: www.kurzy.cz

Nevýhody jiných možností ukládání financí resp. investování bych shrnul takto:

1. Banka – uložení financí v bance nepřekoná inflaci.
2. Dluhopisy – jen o něco lepší.
3. Komodity – z mého úhlu pohledu hůře předvídatelné než akcie.
4. Měnové páry – totéž.
5. Investiční fondy – předání kontroly nad svými penězi jiným lidem. Nižší likvidita.
6. Nemovitosti – malá likvidita, nutné znalosti, vysoké investiční částky.
7. Umění – menší likvidita, nutné znalosti, riziko podvodu.
8. Vlastní firma – časově, finančně i jinak velice náročné.

Binární opce

V červnu 2013 mne na internetu zaujaly informace o novém investičním nástroji, tzv. binárních opcích. Oč se jedná: v podstatě jde o maximálně zjednodušené „investování“ do akcií či dalších produktů (komodit, měnových párů) pomocí internetu, kdy se snažíte předpovědět, zda určitý produkt v předem určeném čase poroste, nebo naopak klesne. Vzhledem k tomu, že jsou k dispozici časové intervaly od 1 minuty (!), zdálo se, že se jedná o vysoce dynamickou alternativu k akciím. Výhodou se mi zdál i malý minimální celkový vklad – 100 euro.

Minimální sázka na titul je 5 euro, přičemž můžete uzavřít několik obchodů zároveň. Vše je velice jednoduché: pouze volíte produkt, na který sázíte, časový interval, a jedno ze dvou tlačítek – „poroste“, „klesne“. Pokud vyhrajete, je vám připsán bonus ve výši od 70 do 80 % vašeho vkladu; v opačném případě o vklad přicházíte. Po každém ukončeném obchodu se ihned aktualizuje výše vašeho účtu, takže okamžitě vidíte, jak si vedete.

Nedalo mi to a zkusil jsem to. Závěr: vřele nedoporučuji. Byla to drsná hra – během dvou hodin jsem přišel o celý, naštěstí jen minimální, vklad. Moje prohra byla zřejmě logickým důsledkem dvou faktorů:

1. ač v dlouhodobém horizontu hlavní akciové trhy rostou, v krátkodobém časovém intervalu se akcie chovají v podstatě náhodně
2. nízká hodnota bonusu; na internetu jsem později zjistil, že kladný výnos by připadal v úvahu při 56procentním či vyšším úspěšném investování.

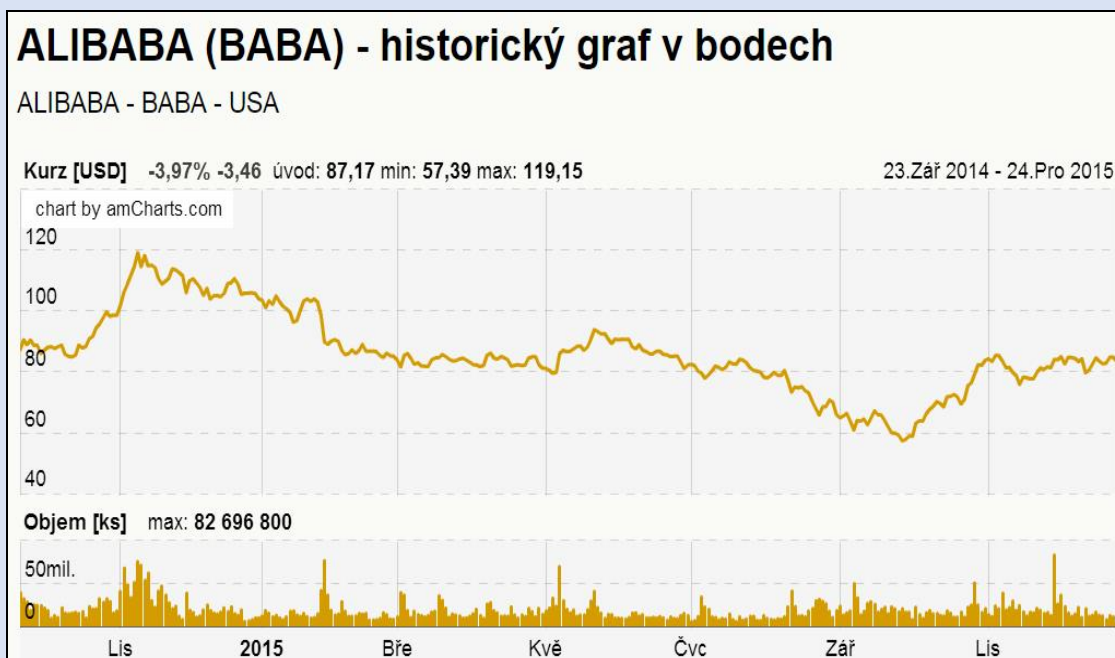
Perlička na závěr: za nějaký čas jsem se přistihl, jak na téma binární opce mezi řečí „přednáším“ svým kamarádům pracujícím v bance a vystudovaným ekonomům, kteří se s tímto pojmem doposud nesetkali.

IPO Alibaba Group

V roce 2014 jsem se u svého makléře přihlásil na webinář o IPO Alibaba Group, aniž jsem příliš tušil, oč se jedná (zase nějaká neznámá zkratka⁷ ☺). Obsah mne ale nadchl: čínská společnost Alibaba Group, internetový obchod s vysokým potenciálem nejen v Číně, obdoba amerického Amazonu, vstupuje na volný akciový trh na burze v New Yorku. Kdokoli se může pokusit nakoupit jejich akcie.

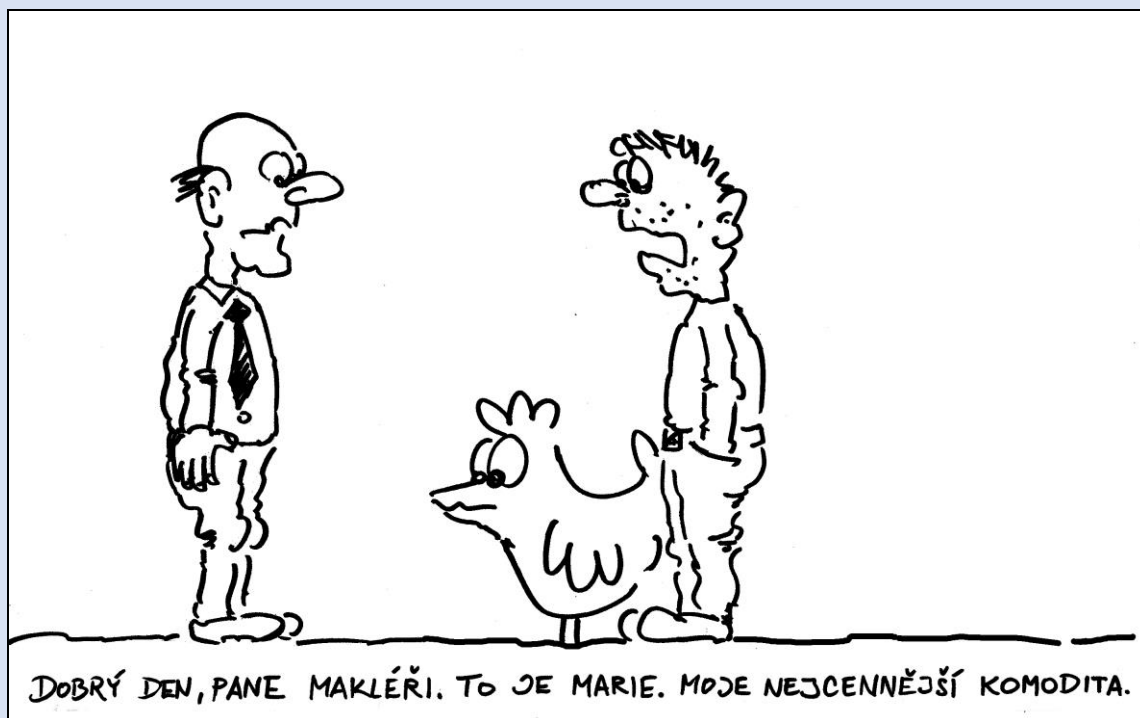
Samozřejmě jsem nezaváhal. Nejen to; příležitost mi přišla natolik výjimečná, že jsem o ní pomocí mejlů a jakéhosi mini e-booku informoval většinu kamarádů, známých a obchodních partnerů, které mám obsaženy ve svém adresáři. Reakcí nebylo mnoho (můj adresář není nijak nabobtnalý, dávám přednost kvalitě před kvantitou ☺), ale ty, které dorazily, byly inspirující. V podstatě to dopadlo tak, že jsem několik následujících dní odpovídal na dotazy o akcích. Díky tomu jsem si uvědomil několik věcí:

- zájem o informace na téma investování do akcí je u mnoha lidí značný
- informovanost na toto téma je v běžné populaci relativně nízká a znalosti jsou často nedostatečné či zkreslené
- laik obvykle značně přeceňuje riziko a podceňuje výhody investování do akcí
- málokdo si uvědomuje, že investování je dovednost jako každá jiná, které je možno se naučit.

⁷ IPO (Initial Public Offering) je první veřejná nabídka akcí.

A jak to s Alibabou dopadlo? Zatím ne moc dobře: běžnému drobnému investorovi mého typu nebylo vůbec umožněno akcie Alibaby během emise nakoupit. Toto právo měly pouze velké společnosti, obvykle banky v USA. Nakoupil jsem tedy až na sekundárním trhu, za relativně vysokou cenu. Akcie přesto zaznamenaly krátce po IPO prudký vzestup⁸ – okolo 40 %. Vzhledem k tomu, že jsem tento nákup již považoval za základ své dlouhodobé strategie, neprodal jsem je. Později nastal pokles, který v zásadě trvá dodnes. Přesto očekávám v nejbližších letech růst tohoto titulu (podobně, jako tomu bylo u Amazonu) – a odborníci mají, jak se zdá, stejný názor.

⁸ Zdroj grafu: www.kurzy.cz

Závěr

Akcie se mi staly během posledních let novým koníčkem, o jehož výhodách bych rád přesvědčil i jiné. V některých případech už se mi to podařilo a další zájemci stále přibývají.

Nedávno jsem se rozhodl – hlavně díky reakcím na mini e-book o IPO Alibaby – svoje osobní zkušenosti s investováním zpracovat do tohoto e-booku. Cíle tohoto spisku jsou tyto:

1. Naznačit, že strašáky o investování jsou skutečně jenom strašáky. Tím nechci říci, že neexistuje riziko ztráty; toto riziko však je možno vhodným postupem omezit na minimum.
2. Ukázat, že obchodování s akciami není doménou několika málo vyvolených, ale že se jedná o zajímavou alternativu k běžnému spoření, pomocí níž si může zajistit pasivní příjem v podstatě každý z nás.
3. Zjistit, zda by čtenáři tohoto e-booku měli zájem o podrobnější informace na toto téma.

Ty budou shromážděny ve volně navazujícím e-booku **Investor začátečník**, který se připravuje. Informace o něm naleznete na webu www.yohama.cz, nebo mi napište na adresu hatamoto@post.cz.

Na úplný závěr dvě poznámky:

1. uvítám jakékoli konstruktivní poznámky k tomuto textu
2. na případné dotazy se pokusím odpovědět, jak nejlépe dovedu.

Pokud budete mít nějaké dotazy, připomínky či náměty, neváhejte mi napsat. Můj e-mail je

hatamoto@post.cz

Jan Felger

